

[Albertsen.]

kere og alle, der er engageret i institutionernes ledelse, er, som man ved, overordentlig bekymrede over lovforslaget. De eneste, der tilsyneladende er ubekymrede, er VKR-grupperne i denne sal.

Vi kan her ved anden behandling stemme for de to ændringsforslag, men vi agter ved tredje behandling at stemme imod lovforslaget, og ved behandlingen af finanslovforslaget vil vor principielle holdning blive markeret, idet vi som ændringsforslag til finanslovforslaget vil foreslå de 50 mill. kr. bevilget, som en tilbageføring af refusionsattterne vil komme til at koste.

Sluttelig skal jeg bede om, at vi får lejlighed til at få lovforslaget tilbage til udvalget igen, idet der efter behandlingen her er fremkommet nyt materiale, som giver en naturlig anledning til, at vi får et fornyet udvalgs møde.

Clara Munck: Allerede ved første behandling af dette lovforslag fremgik det ret tydeligt, at regeringspartierne ikke kunne forvente at få støtte til dets gennemførelse.

Det viser sig beklageligvis også i dag, at udvalgsarbejdet ikke har givet sådanne muligheder, uanset at vi har drøftet lovforslaget meget indgående. Da hr. Albertsen sagde, at man fra oppositionens side var villig til at drøfte andre spareforslag, skyndte han sig dog at tilføje, at det jo ikke var dens opgave at fremsætte dem, og derfor er vi lige vidt.

Jeg vil gerne meget stærkt fastslå, at for den konservative folketingsgruppe at se er der intet asocialt i dette lovforslag. Lovforslaget drejer sig om, at vi hidtil og også under tidligere regeringer har haft en ordening, der siger, at forældre skal yde bidrag til de institutionspladser, de anvender, og det har også været sådan under denne regering, at forældre har bidraget. Vi har i udvalget fået oplyst — og det materiale er jo talfast — at forældrenes bidrag har drejet sig om beløb, der i en tidligere regeringsperiode var 24,3 pct.; det blev til 23,9 pct., og det blev til 23,7 pct., og sidste år har forældrene bidraget med i alt 23,3 pct. af de udgifter, der er forbundet med børnenes ophold på institutioner. Det er ikke et grundlag, vi ønsker at ændre. Vi mener fortsat, at forældrene kun skal yde et mindre bidrag til

institutionernes drift, og det ligger også i det lovforslag, der er fremsat af socialministeren, hvor forældrenes betaling til institutionsdriften foreslås forhøjet fra procenter på 30-35 til 35-40. Det er det, man kalder asocialt. Men samtidig — det må erindres, og det skal understreges — er det den nuværende socialminister, der for et år siden fik indtægtsgrænserne hævet, hvad der gjorde, at folk med mindre indtægter er blevet bedre socialt behandlet end under en tidligere regering. Da socialministeren sidste år udsendte sit cirkulære, sagde det klart og tydeligt: mennesker med indtægter under 15.000 kr. bør have friplads, når deres børn besøger institutioner, og mennesker med indtægter fra 15.000 kr. til 30.000 kr. bør have halv friplads. Det er længere, end man er gået under nogen tidligere regering. Det var ikke et cirkulære, der blev fremtvunget fra nogen side, det er udtryk for regeringens syn på, at når velstandsudviklingen er i gang, må alle grupper nyde godt af den. Denne 30.000 kr.s grænse er altså ikke nået under tidligere regeringer, det er den under denne regering. Men vi bliver ikke stående ved den. Vi kender alle sammen gennemsnitsvelstandsniveauet her i landet, vi ved, at gennemsnitsindtægten ikke er nået op på de 40.000 kr., og alligevel bliver dette regeringsforslag fulgt op af et tilsagn fra socialministeren — som det fremgår af betænkningen — hvorefter selv personer, der når over det, der er gennemsnitsindtægten i Danmark, ikke blot skal blive liggende nede på et bidrag på under 30 pct. af det, en institutionsplads koster. Men der er yderligere givet tilsagn fra socialministeren om, at indtægter op til 20.000 kr. får hel friplads på institutionerne. Det er et mål, ingen tidligere regering har nået. Vi er gået det videre, at vi har sagt, at indtægter på 20.000-30.000 kr. bør have deres betaling, der altså stadig ikke andrager 30 pct. af den reelle udgift, nedsat, så de får $\frac{3}{5}$ friplads, og vi siger, at indtægter på 30.000-40.000 kr., som vi altså her betragter som gennemsnitsindtægten i Danmark, også bør have en lempelse, og de får $\frac{2}{5}$ friplads.

Derfor må jeg meget stærkt afvise, at dette forslag er asocialt, at børnene bliver ringere behandlet; tværtimod har vi aldrig givet børnefamilierne så stor en hjælp, som det er sket ved dette og andre forslag frem-